

Sint-Gillis. Programma van Gauches Communes: samen strijden om financieel keurslijf te doorbreken

Gauches Communes is een eenheidslijst in Sint-Gillis van werkenden, syndicalisten, jongeren, gepensioneerden, sociaal huurders, feministen, pacifisten, antiracisten en verschillende linkse krachten die zich verzetten tegen het besparingsbeleid en bereid zijn om te bouwen aan een breed politiek verlengstuk. Het initiatief wordt ondersteund door de Linkse Socialistische Partij (LSP-PSL), de Humanistische Partij (HP-PH) en de campagne ROSA. De tekst hieronder gaat in op het programma van de lijst. Op reprenonnoscommunes.be vind je een meer uitgewerkte versie van verschillende punten (in het Frans).

Gauches Communes: na jaren van verwaarlozing is er nood aan een radicaal plan van publieke investeringen

Zes jaar geleden, bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2012, was Gauches Communes de enige die opkwam voor een radicaal plan van publieke investeringen. Het besparingsbeleid met een transfer van publieke middelen naar de winsten van de grote bedrijven, heeft ertoe geleid dat de publieke investeringen op 25 jaar tijd gehalveerd zijn. Om het niveau van de jaren 1970 te halen, zou ongeveer 15 tot 20 miljard euro per jaar moeten geïnvesteerd worden. De Brusselse tunnels, de waterleidingen

van Vivaqua waarvan lekken zorgen voor zinkgaten in de wegen, insijpelend vocht in musea en andere publieke gebouwen, ... De gevolgen zijn voor iedereen zichtbaar.

De rechterzijde grijpt dit aan om voor meer privatiseringen te pleiten. Dat zou rampzalig zijn. De privatisering van de waterdistributie in Londen is rampzalig voor de ondergrond en de waterleidingen. De privé slokt wel de winsten op, maar herstelt de lekken niet. De ramp met de brug in Genua toont tot wat een gebrek aan onderhoud kan leiden, zeker als dit aan de privé wordt overgelaten. De privatisering heeft ertoe geleid dat de investeringen in Italiaanse wegen zijn afgenomen van ongeveer 14 miljard euro in 2007 tot 5 miljard in 2015. De Morandi-brug was

Sint-Gillis : vechten voor een RADICAAL PUBLIEK INVESTERINGSPLAN

Voor 4 scholen, 30 crèches, 3000 sociale woningen en 850 degelijke jobs

8. Ludwig Zielinski

5. Marisa Cabal

3. Fresia Fernandez

1. Anja Deschoemacker

6. Karim Brikci Nigassa

7. Esmeralda Catinus

2. Nicolas Menoux

4. Mario Fonseca vidal

GAUCHES
communes

met de steun van:

LSP **HP-PH** **ROSA**

de 12de Italiaanse brug die instortte sinds 2004. Gelukkig was er bij ons nog geen dergelijke ramp, maar met het huidige beleid is dat slechts een kwestie van tijd.

De publieke investeringen door gemeenten (scholen, kinderopvang, zorgcentra, wegen, fietsinfrastructuur, culturele centra, ...) zijn goed voor een derde van de publieke investeringen in België. Er was een afname van 4 miljard euro in 2012 tot 3 miljard euro in 2017, dat is dus bijna een kwart minder! Om het besparingsbeleid te verankeren, moeten de gemeenten hun gewone begroting maar ook hun investeringen voorleggen aan de regionale overheden. Dat gebeurt op dezelfde wijze als de nationale staten het moeten doen bij de Europese Commissie. Het Brusselse Gewest plaatst gemeenten die geen drastische besparingsmaatregelen nemen onder voogdij, het treedt daarbij op zoals de schuldeisers het in het Griekenland deden.

In 2012 hebben de we kiezers hiervoor gewaarschuwd. De middelen van de gemeenten stonden sterk onder druk door het failliet van Dexia en de Gemeenteholding, waarbij alle speculatieve investeringen verloren gingen. De meerderheid PS-SP.a-MR in Sint-Gillis is daarop de speculanten te hulp geschoten.

Dit fiasco maakt dat de gemeente 2,5 miljoen euro per jaar verliest. De afgelopen zes jaar heeft de meerderheid van PS-SP.a-MR de schulden van de banken afgewenteld op de kap van de bevolking. De regering-Michel wil nu Belfius opnieuw privatiseren door het goedkoop te verkopen. De nationalisatie van de volledige bankensector onder controle van de gemeenschap zou toelaten dat ons spaargeld niet gebruikt wordt voor speculatie, maar kan dienen voor de financiering van de noodzakelijke publieke investeringen.

Het programma van Gauches Communes vertrekt niet van een logica van vrijwillig opgelegde beperkingen inzake middelen. We vertrekken integendeel van de behoeften en noden van de bevolking en zoeken vervolgens een manier om daar de nodige middelen voor te vinden. De belangen van de bevolking centraal stellen, betekent dat een lokaal bestuur moet breken met het financiële keurslijf. Daartoe is er nood aan een front van rebelse gemeenten waar de verkozenen handelen als vertegenwoordigers van een verzetsbeweging.

1. Betaalbaar wonen in goede huisvesting

Met slechts 4,3% van de huisvesting die sociaal is, doet Sint-Gillis het erg slecht. Om een neerwaartse druk te zetten op de huurprijzen op de private markt moet 15 tot 20% van de huisvesting sociaal zijn. De meerderheid van PS-SP.a-MR zorgt via de regie der gebouwen voor publieke huisvesting door samen te werken met de privé: subsidies aan de privé om beter begoede lagen aan te trekken in armere wijken waar de bevolking verdreven wordt. Sociale huisvesting wordt op een zijspoor gezet, terwijl de meerderheid van de bevolking in de gemeente voldoet aan de voorwaarden om toegang te hebben tot sociale huisvesting. Het beleid van tekort aan betaalbaar wonen speelt in de kaart van immobiliënspeculanten. De huurprijzen nemen immers toe en worden voor steeds meer mensen onbetaalbaar.

Voor 3.000 nieuwe sociale wooneenheden in publieke handen.

Het moet gaan om kwaliteitsvolle huisvesting die ecologisch geïsoleerd is. Nieuwe wooneenheden kunnen er onder meer komen door leegstaande bureaus en gebouwen op te eisen en ombouwen tot wooneenheden.

2. Gratis onderwijs en degelijke schoolinfrastructuur

Wachtlijsten voor kleuterscholen en lager onderwijs ondanks de vele statistieken over bevolkingsgroei? Deze tekorten zijn het resultaat van een beleid van verwaarlozing en gebrek aan middelen gedurende decennia. De meerderheid in Sint-Gillis heeft slechts één nieuwe school geopend terwijl er vier nodig zijn. Voor het overige werd de bestaande infrastructuur wat opgelapt of aangevuld met containers of overvolle klassen. Dit is nefast voor de kwaliteit van het onderwijs, zowel voor leerlingen als personeel. Gratis onderwijs betekent ook bijkomende middelen voor schooluitstappen en voor het schrappen van kosten.

Voor de bouw van vier nieuwe gemeentelijke scholen en degelijke infrastructuur, meer personeel en kleinere klassen.

3. Elk kind moet plaats hebben in gemeentelijke kinderopvang

Er is een inspanning gedaan inzake plaatsen in de stedelijke kinderopvang. Maar de tekorten blijven structureel met slechts plaats voor één op de vier kinderen. Ouders mogen niet afhankelijk zijn van dure opvangplaatsen in de private sector. Ze moeten ook niet gedwongen worden om ervoor te kiezen dat een van de twee ouders deeltijds gaat werken of zich tijdelijk helemaal terugtrekt van de arbeidsmarkt. Het zijn in de meeste gevallen vrouwen die zich opofferen, wat hun financiële onafhankelijkheid bedreigt. Voor alleenstaande moeders is kinderopvang essentieel om te kunnen werken.

Voor 30 nieuwe publieke crèches en verschillende gemeentelijke diensten om de dubbele dagtaak van vrouwen af te bouwen.

4. Gezonde en gratis maaltijden in de kantines

De armoede en ondervoeding van kinderen zette het feministische gemeentebestuur van Barcelona ertoe aan om de middelen voor de schoolkantines te verdrievoudigen. De gemeente Sint-Gillis daarentegen komt niet tussen terwijl 43% van de kinderen in armoede leeft. De kantines worden aan de privé uitbesteed waarbij Sodexo is binnengehaald, een bedrijf dat bekend staat voor winsthonger, niet voor gezonde maaltijden. De prijs voor een maaltijd en soep is 3,20 euro in het lager onderwijs. Een gezonde en gratis warme maaltijd voor elk kind zou een enorme impact hebben op de gezondheid van kinderen.

Voor een publieke gemeentelijke keuken die degelijke en gratis maaltijden voorziet voor alle kinderen in de scholen en de kinderopvang.

5. Degelijke jobs en kwaliteitsvolle openbare diensten

De werkloosheidsgraad in Sint-Gillis bedraagt 23% en dan zijn er door de jacht op de werklozen nog heel wat uit de officiële cijfers verjaagd. De meerderheid in Sint-Gillis stelt enkel artikel 60s voor: tijdelijke jobs aan lage lonen onder toezicht van het OCMW. Deze preciaire jobs vervangen echte jobs in bijvoorbeeld de dienst netheid. Op het einde van een contract in het kader van artikel 60 worden de personeelsleden gewoon vervangen door een nieuwe lading artikel 60'ers. Ze vallen terug zonder job. In de strijd tegen werkloosheid is er nood aan stabiele jobs met een minimumloon van 14 euro per uur. Om de kwaliteit van de diensten te verdedigen moet het volledige personeel benoemd worden.

Voor de creatie van 850 lokale jobs door een 30-urenweek zonder loonverlies en met bijkomende aanwervingen, en door de omzetting van contracten op basis van artikel 60 in echte jobs.

6. Een gastvrije en solidaire gemeente

Tegenover het racistische beleid van de rechtse regering, met N-VA op kop, mag de notie van 'gastvrijheid' niet bij holle woorden blijven. Naast een reeks noodmaatregelen rond het gebrek aan opvangplaatsen voor vluchtelingen, zijn de toegang tot huisvesting, eerstelijnszorg en gratis onderwijs essentieel om onze gemeente gastvrij te maken. De meerderheid van PS-SP.a-MR verjaagt de daklozen in plaats van een oplossing rond huisvesting aan te bieden, waarbij het recht op inbeslagname kan uitgeoefend worden bij de 476 eigenaars die hun gebouwen leeg laten staan.

Voor de opeising van leegstaande woningen voor daklozen. Voor gratis opvang in vluchthuizen van vrouwen die slachtoffer van geweld zijn, LGBTQ+ jongeren die thuis buitengezet zijn. De gemeente kan ook een gebouw ter beschikking stellen voor comités van mensen-zonder-papieren.

7. Een gemeente die voor vrede en internationale solidariteit staat

Sint-Gillis heeft het platform 'Gemeenten voor vrede' ondertekend, een oproep voor een volledige afbouw van kernwapens. Maar de PS, SP.a en MR namen op verschillende andere machtsniveaus deel aan de wapenwedloop. De militaire avonturen hebben de terroristische dreiging overal vergroot. Er is geen veiligheid mogelijk in een wereld vol ongelijkheid en bijhorend geweld. We willen een gemeente die echt opkomt voor vrede: opkomen voor de terugtrekking van de kernwapens uit ons land, verzet tegen de aankoop van nieuwe dure gevechtsvliegtuigen, verdedigen van een uitstap uit de NAVO en voor het invoeren van een fiscaal gewetensbezwaar. Onze gemeente kan internationale solidariteit organiseren met het Palestijnse volk in Gaza en op de Westelijke Jordaanoever, de Koerdische bevolking in Afrin of nog het Mapuche-volk. De gemeente kan opkomen voor vrede en geweldloosheid.

Tegen haat en terreur: solidariteit. Ontmantel de kernwapens en weiger de aankoop van nieuwe gevechtsvliegtuigen!

8. Publieke intercommunales onder beheer van de gemeenschap

De liberalisering van elektriciteit heeft geleid tot het verlies van de jaarlijkse dividenden voor de gemeenten. Er werd bovendien beslist om de inkomsten uit SIBELGA (distributie) te vergroten om zo de tekorten als gevolg van de privatisering op te vangen. Elke inwoner van Sint-Gillis betaalt nu gemiddeld 110 euro per jaar aan verborgen belastingen. PS-SP.a-MR willen nu Brutélé privatiseren. Bij Vivaqua bestaat het netwerk van waterleidingen nog uit gietijzer dat meer dan een eeuw oud is. Er is onvoldoende geïnvesteerd waardoor er al verschillende lekken en zinkgaten in de wegen waren. Ondertussen hebben de politici zich geconcentreerd op een systeem van persoonlijke verrijking op de kap van gebruikers en personeel van openbare diensten.

Stop de belastingverhogingen op de distributie van elektriciteit, gas en water. Hernationalisatie van de geprivatiseerde bedrijven

9. De factuur van de speculatie bij Dexia is niet voor ons

De traditionele partijen hebben geld van de gemeenschap gebruikt om de schulden van de speculatie door de banken te betalen. Toen de financiële crisis al bezig was, verhoogde de gemeente Sint-Gillis zijn deelname aan Dexia met 4 miljoen euro. Al het geld is weg. Nog erger: in deze legislatuur heeft de gemeente elk jaar 500.000 euro afbetaald voor een lening die werd aangegaan voor de reddingsoperatie in 2008. Die lening werd aangegaan bij Dexia... De gemeente verloor dus 2,5 miljoen euro per jaar door dit fiasco. Nu willen de gevestigde partijen Belfius opnieuw privatiseren, althans het deel dat opnieuw winstgevend is. De schulden van de speculanten worden afgewenteld op de kap van de gemeenschap, de winsten zijn voor de privé. Het is niet aan ons om de factuur van de speculanten van Dexia te betalen.

Voor de nationalisatie van de banken om een einde te maken aan speculatie. Publieke bankensector om publieke investeringen te financieren, goedkope leningen aan de bevolking aan te bieden en ons spaargeld veilig te beheren.

10. Van formele democratie naar echte democratie

De bevolking verkiest een klein aantal vertegenwoordigers die vervolgens hun kiezers verraden door zich bezig te houden met belangen die los staan van het gekregen mandaat. De gevestigde partijen zijn herleid tot koepels van leidingen die geen voeling hebben met de noden van de bevolking. Wij stellen voor om wijkraden in te voeren, comités op de werkplaatsen in de gemeentelijke diensten, tussenkomsten op de gemeenteraad gemakkelijker maken voor georganiseerde burgers, invoering van een bindend referendum, fora voor discussie, ...

De inwoners moeten de mogelijkheid krijgen om op gelijk welk ogenblik verkozenen af te zetten als ze hun engagementen en verkiezingsbeloften niet nakomen.

11. Een front van rebelse gemeenten

voor meer publieke middelen

Een dergelijk programma zal onvermijdelijk botsen op het financiële keurslijf waarin de gemeenten gehouden worden door de regionale en federale overheden. Het voorbeeld van het gemeentebestuur in Liverpool in de jaren 1980 toont echter dat het mogelijk is om over te gaan tot een uitgebreid programma van publieke investeringen. Om een dergelijk programma te realiseren, organiseerde de stad Liverpool een front van verzet met een twintigtal lokale besturen die zich tegen Thatcher verzetten. Daarmee werd een krachtsverhouding opgebouwd. Liverpool kreeg niet alleen aanzienlijk meer middelen, ook de 21 andere gemeenten die aan het front deelnamen kregen meer middelen. Een gelijkaardig scenario in België zou de acties van de werknemers tegen de Thatcheriaanse regering van Charles Michel enorm versterken.

12. Voor een verandering van samenleving

Een onbetaalbaar programma? We verwerpen dit dictaat van het neoliberale denken. We moeten de schulden en de cadeaus aan de grote bedrijven aan de kant schuiven en de rekening aan de rijken presenteren. Dat kan door belastingen te heffen op de grote fortuinen en de winsten. We hebben nood aan begrotingen die vertrekken van de noden van de volledige bevolking en niet van een besparingslogica. Nooit voorheen was er zoveel rijkdom en waren er zoveel technische en wetenschappelijke mogelijkheden. We moeten uit het keurslijf van de markteconomie stappen, dat keurslijf komt slechts enkele superrijken ten goede. Laten we de macht nemen om de samenleving te veranderen en een echte democratie, sociale rechtvaardigheid, respect en vrede te vestigen.

Plaats de sleutelsectoren van de economie onder democratisch beheer van de gemeenschap, voor een economie gericht op de behoeften van de meerderheid van de bevolking en niet de winsten van een kleine minderheid.

Waarom voor Gauches Communes kiezen in Sint-Gillis?

Gauches Communes is een kleine lijst met weinig middelen, maar een grote actiebereidheid. Onze jarenlange aanwezigheid op de markten, diverse acties en in de brievenbussen heeft als voordeel dat het politieke debat zich niet beperkt tot het gemeentehuis, de gevestigde media en de debatten onder specialisten. Met onze pamfletten en tussenkomsten hebben we de afgelopen zes jaar gewezen op de tekorten in de gemeenten. Hierdoor voelde de meerderheid zich verplicht om te antwoorden en zelf een bilan van de afgelopen zes jaar te verspreiden in alle brievenbussen. De meerderheid gaat er prat op inspanningen geleverd te hebben. Zo wordt gezegd dat er 700 plaatsen bijkwamen in de scholen, 100 sociale wooneenheden en extra crèches. Wij denken dat zonder de stelselmatige druk van Gauches Communes zelfs die beperkte inspanningen er niet zouden geweest zijn. Maar de tekorten in onze gemeente zijn veel groter: er is nood aan 4 bijkomende scholen, 30 crèches, 850 degelijke jobs en 3.000 sociale wooneenheden. Enkel dan kunnen we iedereen een degelijke toekomst garanderen. Er is nood aan een radicaal plan van

publieke investeringen. De PS kan niet zeggen dat ze daar niet sterk genoeg voor stond: deze partij beschikt al jaren over een absolute meerderheid. Er had al lang een sociaal beleid kunnen ingezet worden, maar de PS gaf er de voorkeur aan om ondanks een absolute meerderheid toch een coalitie te sluiten met de liberalen. Dat is een rookgordijn om geen links beleid te moeten voeren. De PS moet zich geen illusies maken: als de partij genoeg verbrand is en de rechterzijde ertoe in staat is, dan zullen de neoliberale vrienden niet aarzelen om de sociaaldemocratie aan de kant te schuiven en over te gaan tot een nog rechtser beleid, net zoals de regering-Michel dit op federaal vlak doet nadat de vroegere partner Di Rupo opzij gezet werd.

Gelukkig is er voor het eerst sinds decennia een partij links van de PS, de PTB, die het goed doet in de peilingen. Gauches Communes is daar enthousiast over en heeft trouwens aan de PTB gevraagd om zich open te stellen voor een grotere eenheid met kandidaten van Gauches Communes op zijn lijsten. Jammer genoeg heeft de PTB dit geweigerd. We begrijpen nu waarom dit zo was: het programma van de PTB in Sint-Gillis beperkt zich in de centrale eisen tot gratis schoolkits, de renovatie van 100 leegstaande sociale woningen en de nachtopening van private parkings voor wijkbewoners. Dat is te beperkt, het stemt niet overeen met wat nodig is om aan de behoeften van de bevolking te voldoen. Links moet de ambitie hebben om een beleid te voeren dat fundamenteel anders is en niet om zich te beperken tot gerommel in de marge.

Een verkozene van Gauches Communes kan het verschil ter linkerzijde maken in Sint-Gillis. Zo'n verkozene zou deze positie gebruiken om samen met de linkse verkozenen die dat wensen initiatieven te nemen om de sociale mobilisaties te versterken en de krachtsverhouding te veranderen in het voordeel van de werkenden en hun gezinnen. Zo kan het financieel en wettelijk keurslijf dat besparingen in de gemeenten oplegt gebroken worden.

